



*Je zult nooit meer moeder zeggen  
althans niet meer tegen haar.  
Nooit meer een warme handdruk voelen  
nooit meer zien haar lief gebaar.  
Voor hen die nog een moeder hebben:  
wees steeds lief voor haar.  
Want eens, jammer dat men het moet zeggen,  
eens is je moeder en oma niet meer daar.*

**Ter herinnering aan onze lieve moeder en oma**

## **Fien Evertz-Simons**

weduwe van

**Wiel Evertz**

Fien werd geboren te Waubach op 10 juni 1921 en is overleden, na voorzien te zijn van de laatste Sacramenten der Zieken, op maandag 7 augustus 2006 in het ziekenhuis te Heerlen. Op zaterdag 12 augustus hebben we, na een plechtige H. mis in de St. Josephkerk te Waubach, mam te rusten gelegd bij pap op het R.K. kerkhof aldaar.

Mam was een Waubachse pur-sang en groeide op „Iggem Kieër”. Nadat zij in 1946 trouwde met pap en samen hun eigen 'nestje' hadden gebouwd te Nieuwenhagen, kon zij toch niet echt aarden buiten Waubach en keerde deswege in 1956 samen met pap en kinderen Marian en Martin terug naar haar 'roots'. In 1986 overleed pap en werd mam vervolgens opgevangen door haar kinderen. De jaren die volgden werden voor mam zo aantrekkelijk mogelijk gemaakt. Altijd is zij in ons midden gebleven en moeder werd de spil der familie.

Mam was zéér gelovig. Ze had een lief en zachtmoedig karakter en was alleszins bereid om een helpende hand uit te steken. Intens kon zij genieten van alle geneugten des levens en ze verkeerde graag in

gezelschap van mensen. Tot op hoge leeftijd stond mam volop in het leven, waarbij het dagelijks lezen van „de ziedong” voor haar een vast ritueel was. Zelfs toen haar fysieke krachten geleidelijk afnamen en het bewegen voor haar steeds moeilijker werd, wilde zij tòch nog op haar eigen aangepaste wijze zo lang mogelijk aanwezig zijn.

Mam en oma was een echt familiemens, die graag zo veel mogelijk haar kinderen en kleinkinderen om zich heen had. Zij kon zich dan ook altijd zéér verheugen op familiefeesten. Immer greep zij elke gelegenheid aan om haar naaste familie zo compleet mogelijk bijeen te brengen. Verlangend keek zij telkens weer uit naar de volgende gelegenheid die op de agenda stond om met haar kinderen en kleinkinderen te gaan uit eten. Zo ging zij dan ook wekelijks op de vrijdagochtend „bei d'r jòng ing tas kaffe drinke mit e bruëdje”, totdat het lichamelijk niet meer ging.

De laatste jaren liet haar lichaam haar steeds meer in de steek, waardoor het normaal functioneren steeds moeilijker werd. Deze jaren werden voor haar zo veel mogelijk verlicht door haar dochter en schoonzoon, waarbij zij sinds enkele jaren inwoonde en verzorgd werd. De laatste maanden was haar gezondheid echter zodanig tanende dat zij zélf steeds meer ging uitzien om zich te kunnen verenigen met haar man Wiel en haar ouders. Met 85 mooie levensjaren werd het einde van onze 'oma Fien' langzaam zichtbaar. Met veel deernis hebben wij uiteindelijk afscheid van haar moeten nemen met als troost dat 'os mam noe bei d'r pap is en dat vier òs later alleneu wer mage trukzieë’.

Eigenlijk kunnen we met z'n allen alleen nog maar zeggen:

*„Mam en oma, du bis bedank, du wòsj fantastisch. Adieë en... tot ziens!”*

Wij nodigen u uit voor de plechtige zeswekendienst, die zal worden gehouden op zondag 24 September om 11.30 uur in de St. Josephkerk te Waubach.